

אויבו של קאסאבובו, מובטו, פתחה בי חקירה.

לא נמצא שום אימות לעיסקה כולה. שריהביטחון לשעבר פשוט התכחש לעניין כולו, וטען שהסתק בחתימתו הוא מזויף.

ממשלת זאיר גם פנתה אל ארסון הסון בבקשה להבהרות. הסון התעטף בשתיקה. נראה שהוא התכעס מאד על תימרון זה של פרדקינס. שכן הפסיק את התשלומים החודשיים.

או דרש פרדקינס לחדש את הבוררות של מיכאל צור. צור מסר את פסקידינו: הוא ביטל מכליכיל את תביעותיו של פרדקינס, קבע שאין בהן ממש. מדוע המי פון עשר שנים עד שהגיש את תביעותיו? מדוע הטיל על הסון את מסירת הכסף למילחמת של קונגו בפאריס, במקום להי עביר את הכסף לפאריס בעצמו? מדוע אין בידי שום מיסמך כתוב על עיסקה זו?

אם הסון לא העביר את הכסף לזאיר, מדוע הובע פרדקינס את הכסף מממשלת זאיר? ולעומת זאת, אם אכן שולם הכסף לאותה ממשלה, מדוע הוא תובע אותו מהסון? מדוע הסתפק לאחר-מכן בסכום קטן הרבה יותר?

פרדקינס זעם על הבורר, ואז גילה תג- לית שלא תיחה ידועה לו קודם-לכן, לדבריו:

מישפחת הסון היא בעלת-מניות ב"הכרה לישראל", ויושבת כגון פים המנהלים שלה. יו"ר אותה היא חברה הוא מיכאל צור.

שאל פרדקינס: איך יכול היה צור לפי

במדינה

(המשך מעמוד 32)

למשקיעים אמריקאיים יהודיים ולא- יהודיים יש עניין רב לדעת מה קורה לכספם בישראל. עניין רב יש גם לתורי מים למגבית ולמשקיעים בבונדס. לדעת כי חלק גדול מהשקעותיהם ותרומותיהם נמצא עתה במקום-מיבטחים, בחשבונות ממוספרים של פקידים ונבחרים ישראלים בארץ המובטחת — שווייץ. אבל בעיתר- נות, ברדיו ובטלוויזיה האמריקאיים — אף מילה אחת!

הגנרל בראון הוא אנטישמי, אבל פרוי פסור אמנון רובינשטיין הוא ללא-ספק יהודי בעל הכרה וגאווה לאומית. הפרוי פסור, שביקר לאחרונה בארצות-הברית, לא סיפר למאזיניו אפילו במישפט אחד על המתחולל במדינת ישראל בתחום ה- שערוריות הכלכליות.

אולי משום שלא רצה שאיזה פרופסור אחר יכתוב עליו, כי יש לשלול ממנו את האזרחות הישראלית ואת הזכות להיות פרופסור ישראלי — כשם שהוא-עצמו מציע לעשות לפרופסור ישראל שחק.

פשעים

קצר במגנון המישטרה

גורמים כמירים במישטרה

ובמחלקותיה השונות נלחמים

זה בזה בגלל איש העוֹלָם

התחתון בן-חורר דווידי

זעקה נרגשת בקעה מאחרי הדלת המפי ריחה בין אולם-המעצרים של בית-מישפט

חשוד דווידי

לא נותנים להתפרנס

„אני מחכה לרוצחים שלי“ (העולם הזה 1855).

בסוף שנת 1971 סייע דווידי למישטרה, ולאחר-מכן לפרקליטות, להביא אל ספסל הנאשמים את חבריו, שאתם ביצע שוד מזויין בסניף בנק לאומי בראשון-לציון. הוא זימר, שימש עדי-מדינה, ובא על שכרו: הוא שוחרר והתיק שלו נסגר.

אך באותו רגע עצמו נפתח נגדו תיק חדש: תיק העולם-התחתון. על תיק זה אין עירעורים. מאז הוא מתגורר בביתו שבדרום תל-אביב, שאותו הפך למצודה ממש.

בן-חורר דווידי הוא בחור נמוך-קומה, שחרחר ונראה כנער מתבגר, אף שהוא כבר מוכר היטב, מזה שנים. כעבריו מועד, מייד אחרי שקיבל את שכרו מהמישטרה עבור שירותיו הטובים בפרשת ניסים לביא, תפס דווידי את חומרת מעשהו, אך לא היה ביכולתו לברוח לחו"ל, כפי שעשו אחרים לפניו. הוא הסתבך בתביעה פלילית שהגיש נגדו סניגורו דאז, עורר-הדין אליהו קידר, אותו שכר לייצגו במישפט השור.

לא יכיר לברוח. אחרי שיצא לחופשי ביקש דווידי מעורך-הדין את כספו בחזרה, חבריו ידעו אז לספר שמדובר בסכום של כ-15 אלף לירות. קידר הגיש תלונה ל- מישטרה, טען שלקוחו איים לזרוק רימון לביתו, אם לא יקבל את הכסף. זה היה בסוף 1972.

המישטרה פתחה תיק-חקירה. קידר נסע לחו"ל בענייני עסקים. חזר כעבור כחודש. הפרקליטות הגישה כתב-אישום נגד דווידי. התיק הזה, שהדין בו עומד להתחדש הש- בוע בבית-מישפט השלום בתל-אביב, הוא שחסם את דרכו של דווידי לחו"ל. הוא נפל במלכודת טמון לעצמו במרידיו. עתה נפל שוב בידי המישטרה. לפי גיר- טחה, עסק החשוד במיסחר בסמים בכמור יות רציניות מאוד. אך בכך אין כל חדש. דווידי לא התחיל בכך פתאום. במשך שנים, כאשר היו בידי המישטרה הוכחות שדווידי הוא ספק-סמים מהגדולים ביותר, לא נקפה אצבע כנגדו. זה היה, כנראה, חלק מה- „דיל“.

אך נראה שלאחרונה הגויס בהיקף עי- סקיו, בשבוע שעבר טענה המישטרה כי גילתה מאות גרמים של סמים בביתו. כן גילתה לפתע שהוא סיפק סמים לבתי-כלא שונים בארץ, וקיבל גם הזמנות מחו"ל. **מה קרה הפעם?** בין המיכתבים שהגישה המישטרה לשופט עמוס זימר, כדי לשכנעו להורות על הארכת מעצרו של החשוד ב-10 ימים נוספים, היה אחד ששכן במגירות מחלקת-הסמים של המדור המרכזי למעלה משנה וחצי.

מיסמך זה, אשר נתפס בחיפוש שנערך בזמנו בביתו של דווידי, מלמד על בקשה לספק סמים לכלא. מדוע הוצא המיכתב לאור רק כעת?

יש טוענים כי בין המחלקות והגורמים השונים במישטרה קיימים חילוקי-ידיעות באשר לעתידו של דווידי, אנשי המודיעין מתנגדים למעצרו, אך אנשי מחלקת-הסמים מבקשים להפסיק את פעילותו, שהיפסה נאמד כיום במאות אלפי לירות. לבן-חורר דווידי, מצידו יש תשובה פוכנה עבור המישטרה: „תנו לי דרכון לצאת לחו"ל, ולא אעשה יותר צרות. ואם לא דרכון — אז לפחות תנו לי להת- פרנס“.

מישטרה

סליחה,

טעות בדריסה

אחרי שהוכה קשות, נעצר

אברהם שמעוני כחשוד בניסיון

לדרוס שוטר — השבוע זוכה

„נעצר חשוד בניסיון לדרוס שוטר. במשך שעות היספו ניירות-מישטרה אחר אברהם שמעוני, תושב רמת-גן, אשר תקף שוטרים ואחרי-כך תקף גם שוטרים בתוך תחנת-המישטרה.“

כך סיפר דובר מישטרת מחוז תל-אביב לכתבים לענייני מישטרה בהודש ספטמבר השנה, כאשר הובא שמעון להארכת מעצרו בבית-מישפט השלום בתל-אביב. מפקח המישטרה יהודה אמוראי סיפר בקול נרגש לשופט התורן, בוריס רפפורט, על מעשיו ההמורים של החשוד,

פרצוף מוכר למישטרה. לפי גירסתו של אמוראי, איים החשוד על שוטרת שרשמה לו דו"ח-תנועה על שעצר את מכוניתו במקום שבו ניצב תמרור שאסר עצירה. החשוד ניסה להכות את השוטרת, וזו נמלטה והזעיקה עזרה. אז הגיע למקום רס"ל יוסף לוי, שמעוני התניע את הגיפ שלו ונסע היישר אל השוטר. זה קפץ הצידה, וכך ניצל מדריסה. החשוד נמלט מן המקום.

„סמוך להצות“, סיפר המפקח אמוראי, „התניצב שמעוני במישטרת רמת-גן ושם

עצור שימונובי התעלמות מוחלטת

תקף שוטרים. הוא ניסה לחנוק סמל-מיש- טרה“.

החשוד זוכה במפתיע. השופט התי- רשם מדבריו של קצין-המישטרה, ואמר: „תקיפת שוטרים היא אחת העבירות החמור- רות, ובתי-המישפט מצווים לאפשר לשוט- רים לבצע תפקידם הקשה מבלי שיחיו מתקפים.“

שמעוני נעצר ל-10 ימים, וכתב-אישום נגדו הוגש בחודש יולי 1974. הוא הואשם בתקיפת שוטרים ובאיום. סניגורו של הי- נאשם, עורר-הדין צבי לידסקי, כבר בי- אשמה בשמו של שולחו, וביקש להזמין כעד את הקצין שברק את התלונה שהוגשה למישטרה על-ידי הקצוח שלו.

בתלונתו טען שמעוני כי הוא היה זה שהוכה על-ידי השוטרים, ובמיוחד על- ידי רס"ל לוי, שבניסיון לדרוסו הואשם השבוע זוכה בית-המישפט את אברהם שימונובי, במפתיע. היה זה לאחר שה- תובעת המישטרתית הכריזה באוזני בית- המישפט: „לא נביא כל ראיה בתיק זה. לא נשמע כל עד“.

סיפר שמעוני השבוע: „הייתי במכונית שלי עם אשתי ועם התינוק שלנו. שוטרת רשמה לי דו"ח והדביקה אותו על השמשה. ביקשתי ממנה לתת לי את הדו"ח ביד, ואז היא הזעיקה את הרס"ל יוסף לוי. הרס"ל ניסה להוציא לי את מפתחות המכונית. הוא זינק לתוך מכוניתי, כומן הנסיעה, לו והתיישב על ברכי. למרות שאמרתי לו שהוא מסכן את חיי כולנו, הוא ניסה לת- פוס את ההגה. בסוף הצלחתי להשתחרר ממנו, ונסעתי ישר למישטרה. רס"ל לוי הגיע לשם וכשהוא ראה אותי התקרב אלי ונתן לי ראסיה ושבר לי את האף. הכניסו אותי לחדר בתחנה והרביצו לי עד שתתמלאתי דם.“

כאיילו לא קרה כלום. „ניסיתי לברוח מהם, אבל הם שוב תפסו אותי ושוב הר- ביצו לי, ולוי ניסה לחנוק אותי. העבירו אותי לתל-הישומר. עם עורך-הדין נתנו לי לדבר רק אחרי שהוא טילפן בחצות הלילה לביתו של ניצב עופר וביקש ממנו.

„והנה, פתאום המישטרה הפסיקה להת- עניין בתיק שלי, ולבסוף עזבה אותי בכלל. אבל אני הוריתי לעורך-דין לידסקי להגיש תביעה נגד המישטרה, כדי שהמדינה תפצה אותי על הסבל שנגרם לי.“

„רק אתמול הייתי אצלם פושע שניסה לדרוס שוטר, והיום — הם מתעלמים מזה. כאילו לא קרה שום דבר.“

לצור

אין תיאבון

מיסמך חשוב אחד כבר נמצא בי- תיק: תעודה רפואית בחתימת הר- פרופסור יחזקאל שטיין, שבדק את צור לפני כשבועיים.

קבע שטיין: צור סובל ממת- יות נפשית רבה וחוסר-תיאבון כולו. הוא איבד 11 ק"ג ממישקלו הרגיל.

המסקנה: הוא זקוק למנוחה, ואינו יכול להשתתף בדיון.